

Ejnye, Mikroszkóp!....

Csütörtökön a fővárosi Mikroszkóp Színpad adott műsort az egerszegi Ifjúsági és Úttörőházban. Négykor is, hatkor is, nyolckor is. A Nyugodtan nevetek című blokk politikai kabarét ígért, de csak ígért. Nevetni ugyan lehetett, de csak úgy, mintha egy viccen nevetne az ember. Mert az összeállítás sok mindennek nevezhető, csak politikai kabarénak nem.

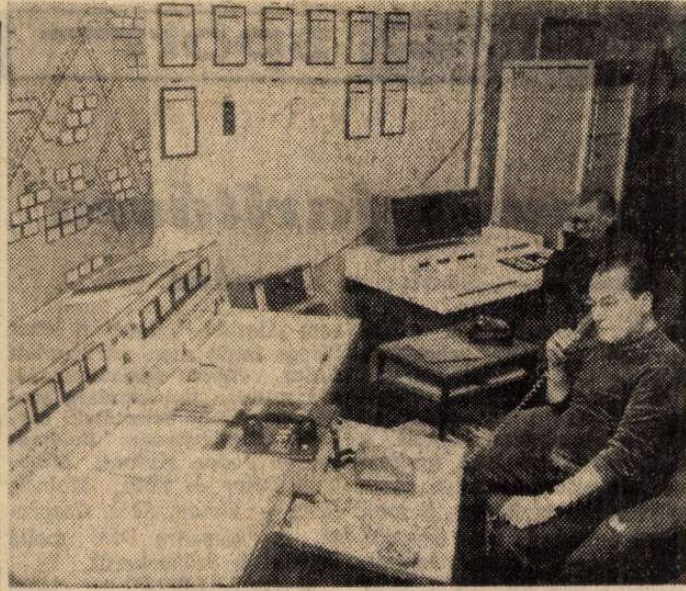
A csipős és avakran hűsbavágó humoráról ismert társulat meglehetősen poros számokkal rukkolt elő Zalaegerszegen. Hallhattuk a Népművelő naplóját, aztán hallhattuk a Kabaré című film dalait magyarul és ismét elhangzott az elmúlt 30 év története — slágerekben. Az utóbbi valószínűleg még az úszulók is ismerik, a dalok pedig egyértelműen hézagpótló szerepet töltek be.

Bizonyára az est csúcspontjának szánták Komlós János konferenciát. Komlós úgy gondolta, hogy mivel Zalaegerszegen van, úgy feltétlenül kell sütnie a ZTE nevét. Kiszólt párszor a közönségnek is a maga módján. Politikai élceiből azonban csak a következőre futotta. Erdemes idézni: Vannak, akik nálunk dolgoznak és vannak, akik csak nézik ezt. A színház azonban különbözik ettől. Mert a közönség itt tényleg csak nézi a dolgozó színészeket, de azért legalább fizet a publikum. Slussz. Illetve ez volt a legjobb slusszpoén.

A Mikroszkópot többnyire mindig nagy várakozással fogadták Zalában, és rá is szolgáltak erre.

Vagy talán ez nem is a Mikroszkóp volt?

D. L.

A Műszeripari Kutató Intézet mérnök-kollektívája kísérletképpen kialakított egy úgynevezett mikroprocesszoros kazánfelügyeleti rendszert. A berendezés prototípusát a Fővárosi Távfűtő Művek központi ügyeletén helyezték üzembe. Hiba esetén az URH-láncban vészjelek érkeznek a központba.

(MTI fotó: Balaton József felvétele—KS)

A közös cselekvésen a sor

A Zalai cigányügyi napok céljáról, eredményeiről

A megyei tanács cigányügyi bizottsága és a moziüzemi vállalat Zalai cigányügyi napok címmel háromnapos programot szervezett. A rendezvénysorozat végén Veér Miklóst, a megyei tanács munkáügyi osztályvezető helyettesét, a cigányügyi bizottság titkárát kértük fel rövid összegezésre.

— Milyen célt szolgált ez a rendezvénysorozat?

— Mindenekelőtt a figyelemfelkeltést. Meggyőződésem, hogy a cigányság helyzetének javításában most már a tettek erre a fontos szociálpolitikai kérdésre újból és újból fel kell hívni a figyelmet. Szükség szerint nagyobb rendezvényekkel is. Bár egy-egy ilyen kezdeményezés nem veszélytelen. Célj tényszerűtünk ugyanis, ha teret engedünk a

túlzásoknak, ha csak kívülről, vagy csak belülről próbáljuk láttatni a helyzetet, ha nem tudjuk elhatárolni a jogos kívánásokat a követelőzéstől — és így tovább.

— Sikertült a rendezvény célját megvalósítani?

— Úgy érzem igen. Azzal, hogy kaput nyitottunk, azaz széles körben lehetőséget nyújtottunk a dolgokba való betekintésre — felkeltettük a figyelmet. Ezt szolgálta a megyében élő cigánylakosság helyzetéről szóló előadás Zalakomárban, majd az azt követő filmvetítés, amelynek kapcsán cigányok és nem cigányok együtt beszélgettek a teendőről, ezt szolgálta a Csepő Gyuri című film zalaegerszegi és németfalvi bemutatója, majd a cigánygyermek nevelésével kapcsolatos előadás és vita. Ez utóbbi ürügyen sok érdekes nézet csapott össze. Egyes vélemények szerint például a csapi kollégium az elkülönítést szolgálja, mi valljuk, hogy a felzárkózást segíti. Más: a cigánygyermeket cigányul tanítsák az iskolákban. Egy cigányorból származott olajipari munkásfiúval értek egyet: szépen magyarul beszéljen tanítsuk meg a cigánygyerekeket. Vagy: a 0-3 éves korú cigánygyerekeket minden körülmények között meg kell hagyni a családi környezetben. Szerintünk, az dönti el, hogy milyen az a családi környezet. Abban viszont meg egyeztünk, hogy az előrelépés érdekében egyik legfontosabb eszköze a tanközüvezetési törvény előírásainak érvényesítése.

— A rendezvénynek ezen szerint célja volt az elvek, a nézetek tisztázása is?

— Feltétlen. Viszont észre kell vennünk azt is, hogy az idő gyorsan múlik, gyors cselekvésre van tehát szükség. E közben megeshet, hogy hibát követünk el, a cselekvés-elodázása viszont egyenesen bűn lenne.

— Sürget az idő, cselekedni kell! Milyen legfontosabb tennivalóra hívta fel a figyelmet ez a rendezvénysorozat?

— Nem rangsorolok, talán nem is lehet. Egyaránt fontos minden teendő. Ilyenek: Harcolni a megbélyegző szemlélet, az előítéletek ellen, az arra alkalmas cigányokkal együtt, a cigányokért. Munkánk fő célja a cigányifjúság helyzetének javítása a szülők munkábaállítására révén, a családok szociális körülményének, lakáshelyzetének, egészségügyi viszonyainak javításával. Rendkívül fontos, hogy a helyi feladatokat a helyi sajtóságok figyelembe vételével a helyszínen oldják meg. A tanácsok, és a társadalmi szervek, a munkahelyek, a művelődésügyi, az egészségügyi, a közbiztonsági szervek együttműködése elengedhetetlen. Kerülni kell a kényelmetlen takaró alhumánitást, következtetés, emberséges szigorral érvényesíteni kell az állampolgári jogokat, betartatni a kötelezettségeket. Úgy ítéljük meg, szükség van néhány központi intézkedésre is, de a döntő, hogy a meglévő határozatok, rendeletek mindegyikét tartásukba, s azok szemléletében folyamatosan dolgozzon mindenki.

Változások lesznek Nagykanizsa forgalmi rendjében

- Villányrendőr az Eötvös téren is
- Két kijárat a 7-esre a keleti városrészből
- Szélesítik a molnári és a gyékényesi utat

Jó hír a nagykanizsai járművezetőknek, közlekedőknek: a várost átszelő és a városból induló KPM-kezelésű utakon jelentős korszerűsítéseket, felújításokat végeznek. Erről a napokban tartottak egyeztető tárgyalást a KPM Zala megyei Közüti Igazgatósága és a városi tanács illetékes vezetői. A jövő évi munkákat koordinálták és egyben áttekintették a távolabbi feladatokat is.

Mint Németh Tibor, a városi tanács vb műszaki osztályvezetője elmondotta, több lényeges megállapodás született, a város belső területén több előnyös változás lesz jövőre.

A legfontosabb ezek közül a forgalombiztonság javítása a 7-es műút és a 61-es főút találkozásánál az Eötvös téri

csomópontban. Jövőre megépítik ott a város harmadik, fényjelzőkészülékes forgalomirányítási rendszerét.

További változás: összekötik a Hevesi Sándor utcát a 7-es műúttal. Mintegy 150 méteres szakasz hiányzik csak, amit a tanács megrendelésére a Közüti Igazgatóság a jövő év tavaszán, szőrt alappal elkészít. Előny, hogy a dinamikus fejlődő keleti városrészek két kijáratra lesz az országos főútra, kikerülhetik a járművek az amúgy is nagy forgalmú Eötvös téri göcöt.

A Nagykanizsai Gyékényes-szel összekötő úton szélesítést végeztek, ezt a város déli parttelepe felé irányuló, illetve az országhatár felől jövő növekvő forgalom indokolja. Az újszé-

lesítés és -javítás megtörtént, 1979-ben teljesen új aszfalt-szönyeget kap a főút. Elégő elhasználdott, gödros és keskeny is a Nagykanizsai Molnáriával összekötő út. Ennek városi szakaszát, a szepetneki utat szélesítik, a gyékényesihez hasonlóan.

Szóba került a Zalaegerszegi Nagykanizsával összekötő út sorsa, amelyre — mint ismeretes — korábban olyan előzetes terv volt, hogy a kanizsai bevezető szakasz mintegy 5 kilométer hosszban új nyomvonalra kerül. Időközben pénzügyi nehézségek miatt várattatott magára a döntés. Most ez jó részben elhárult. Meg egyezés született arra, hogy rövid időn belül tanulmányterv készül, meghozza három variációban. Hogy melyik válasszul meg belőle, azt közösen döntik el. A kivitelezést 1978-ban elő kell készíteni, hiszen a munkákkal 1979-ben indulni kell, arra az évre a Közüti Igazgatóság 20 millió forintot irányzott elő.

A 7-es műút városi tehermentesítő szakaszának ügye ugyan még nem jövő évi téma, de megoldásra érett. Nehezen győzi a hatalmas járműáradatot levezetni a város belső Lenin útja, a Somogyi Béla út és a Bajcsy-Zsilinszky út, gyakori a forgalmi dugó, különösen az idegenforgalmi szezon idején. Egyelőre a városi tehermentesítő szakasz kiépítése az elsődleges, bár az M-7-es autópályára új nyomvonalról is szó van, ezt társadalmi bizottság előzetesen egyeztetette már. A városi elkerülő szakasz létrehozása a középtávú tervekben szerepel, építését 1980-ig elő kell készíteni. Addig is intézkedni kell a forgalmat gyakran indokolatlanul megakasztó Vár úti sorompó ügyében, erre a Közüti igazgatóság vállalkozott, hogy tárgyalást kezd a MÁV pécsi igazgatóságával. A 7-es főúttal kapcsolatos a camion-pihenőre vonatkozó döntés — ezt már lapunkban is közöltük —, hogy a városban kívül, Zalasárszeg térségében biztosítanak számukra nagy parkolóterületet.

T. S.

V. Gy.

Mikor kaphat végleges üzemelési engedélyt a zalakarosi önkiszolgáló étterem?

Június 29-én volt a zalakarosi önkiszolgáló étterem műszaki átadása. Azóta az étterem ideiglenes engedéllyel üzemel.

A hiánylistán ugyanis számos — augusztus 7-ig elvégzendő munka szerepelt, s lehet, hogy ezt az ideiglenes engedélyt is megvonják. Az étteremmel kapcsolatban felgyűlt papírok lassan kilóiban lehet mérni, de a levelezgetésen kívül úgyszólván sem, mi sem történt.

A teljességre való törekvés nélkül íme néhány a Kőjál, a tűzrendészeti hatóság, az SZMT munkavédelmi felügyelője, s más ellenőrzésre hivatott szervek képviselői által felsorolt hibákból: az épület beázik, s éppen a villanyvezetékek közelében. Aligha szükséges esetelni ennek következményeit, miként azt, mi

származhat abból, hogy a villamoshálózat nem felel meg az érintésvédelmi követelményeknek. Az csak a kisebb baj, hogy emiatt egy sor gép sem üzemelhet. Viccesnek tűnik néhány ablak. A fagyalkadó toló ablaka két, az étterem ablakai három emberesek. Az az legalább két ember kell az előbbi felhúzásához, s legalább három az utóbbiak kinyitására. A szerelőknak fedlapjai, a csatornacsonkok kiállnak a padozatból, a botlás veszélyével fenyegetve a dolgozókat.

Megoldatlan a fűtés, ha hinni lehet a fűtőnek, azért, mert a vezeték hibás összeköttése miatt rossz a cirkuláció a hálózatban, a kazánházban egyébként sincs világítás, az oltártályn nincs szintjelző, a raktári szellőzőberendezés nem üzemel, a melegen tartó

pultok egy hónapja a helyszínen vannak, de nincsenek beszerelve, hiányzik a védőrács, így a pult előtt várakozó vendégektől bármilyen szennyezés odajuthat az ételre, a presszó WC-jét már rég le kellett zárni, külső dugulás miatt, a csapadékvíz — ha esik, márpedig mostanában ha nem is sokat, de esik — befolyik az étterembe.

A sort hosszan lehetne még folytatni. De hát nem a teljes hiánylista összeállítása a feladat. Ezt megette már több ellenőrzés. Gondolom nem is magyarzatokra van szükség. Sokkal inkább arra, hogy ki ki végezze el a ráháruló munkát, hogy mihamarabb és végleges üzemeltetési engedéllyel, zavartalanul szolgálhasson a karosi új önkiszolgáló étterem.

GERENCSÉR MIKLÓS:
A holnap elébe
ADY ENDRE ÉLETTÖRTÉNETE

(31.)
A túlhajszolt életről ezt követően sem tudott lemondani Ady. Sokat köszönhetett Brüll Bertának: a Koronaherceg utcai lakás biztos menedékhelyé vált, kényelem, rokon gondoskodás vette körül. Telefon is volt a lakásban, innen tartott kapcsolatokat barátaival és a szerkesztőségekkel, elsősorban a Nyugattal és a Népszavával. Póssz fogaival sokat bajlódott, nékülözhetetlenné vált az alaposabb kezelés. Rette-

gett a fizikai fájdalomtól, de szerencsére az éppoly kitűnő barát, mint amilyen ügyes fogorvos, Madzsar Józsefre bízhatta magát. Épp a fogorvos reparálása miatt kényszerült gyakori szobafogságra. Gyomorbántalmak miatt is szenvedett. Hiába tett meg érte mindent Brüll Berta, egészséggel megint leromlott, emiatt hosszabb pihenőre hazautazott Erdmindszentre.
Részben az elzártság ellen-súlyozására, részben a tény-

leges teendők miatt sűrű, sokfelé ágazó levelezést folytattott. A tényleges teendők legfontosabbika a Minden titkok versei új kötetének küszöbön álló megjelenése volt. Izgatott levélváltásokra adott okot a részletek tisztázása. Ady a bizalmatlanság aggályos volt kötetének saját alá rendezésekor. Izgatta minden semmi-ség, mert azt akarta, hogy kötetei küllemre is tökéletesek legyenek. Az efféle, szélsőségekbe hajló igényeit soha nem tudták kielégíteni. Ezáltal is szinte dühödten panaszkodta el kifogásait a kötet küllemét illetően.

„A Nyugat tekintetes kiadói hivatalának, Budapest.

Kedves Uraim, megszégyenítve és meggyalázva kaptam legújabb verseskönyvemet. Így megcsúfolni valamit csak akarattal lehet. Hitvány, izléstelen, rongy, tele sajtóhibákkal még a címekben és dedikációkban is. En rá se

tudok nézni, nem vállalom, utálom. Azonban mint minden új könyvből, ebből is kérek egy szép puha fekete bőrkötést, lehetőleg gyorsan. Vég-telenül bánt ez a lelkisínylés, ez a megcsúfolás. Egyébként is csupa indolenciát látok. A jegy, a vasúti jegy dolgában semmit sem írnak. Pedig alá kellene írnom a fényképeket, ha ugyan ki nem akarunk hagyni. Az új Nyugatot sem küldték. Küldjék el a küldjék el a két legutolsó Nyugat számot a Koronaherceg utca 6. sz. alá Mlle. Gilberte részére is. A Tanulmányok-füzetet karácsony után majd fön szeszálíttom. Az új Nyugat számba írni fogok valamit, bár beteg vagyok s undorodom önmagamtól, s a Nyugattól egyaránt.

Szerető üdvözléssel
Ady Endre
Er-Szentkirály, 1910. dec. 20.
(Folytatjuk.)

Tervekkel jött Tófejre

Bemutatjuk Janisch Kornélia iparművésszót

A közelmúltban került a Kerámia- és Cserépkályahagyártófejje üzemébe Janisch Kornélia iparművésszóné, mint mondja, nem sokkal a diplomaosztást követően. Az iparművészeti Főiskolán szerzett porcelán-tervező iparművész oklevelet, s bár tősgyökeres pesti, vidéki gyáraknál érdeklődött álláslehetőség után.

— Hogy miért? — kérdez vissza a fiatal iparművésszóné. — Mindig is gyári tervezőnek készültem, s vidéken vannak ilyen üzemek. Nagyon átgondolt elhatározás volt ez nálam. Péccsel nem tudtam dűlőre jutni, Hódmezővásárhely esetében — mitagadás — az alföldi környezet riasztott, Tófejre viszont szívesen fogadtak.

— A közhát szerint egy iparművész saját műhelyre törekszik, s nem gyári munkára...
— Valóban, kevés iparművész, keramikus dolgozik gyárban, inkább saját műhelyben készíti műveit a kollégák leg-többje, természetesen kis sorozatban. Pedig Magyarországon ma rendkívül nagy szükség van a korszerű gyári formatervezésre, hiszen nemcsak külföldön, hanem idehaza is hallatlanul népszerű a kerámia és porcelán. S az emberek korántsem csupán dísz-tárgyakat várnak a porcelán- és kerámiaüzemektől! Oriási igény van praktikus, szép használati tárgyakra, ezt a tömegigényt pedig csakis a nagy sorozatokat gyártó üzemi termelés képes kielégíteni. Pályakezdő vagyok, sokat tanulhatok egy üzemben, minden arra ösztönözött tehát, hogy itt és így kezdjem iparművész tevékenységemet.
— Milyen lehetőségei vannak Tófejre?
— Czugh Éva kolléganóm tervez itt és természetesen a Czugh-család többi tagja, velük együtt számos feladatot kaptam máris. Csempé- és padlóburkoló-tervező lettem, szép feladat. Mintegy 28 féle mintás csempét gyárt az üzem, ha jól számolom, ezek közül hatot terveztem, pontosabban annyit gyárt terveimből eddig

— S a jövőben?

— Természetesen minden iparművész szeretne saját műhelyt idővel, s én sem vagyok kivétel, ám addig — hangsúlyozom — sokat tanulnom a gyakorlatban. Működőben Zalaegerszegen élek, sikerült megismerkednem Németh János kerámikusművésszel, sőt, már meghívták kaptam a zalai képző-és iparművészek őszi kiállítására is. A részvételt azonban még korainak tartottam. Terveim azonban vannak, s a jövőben talán kiállításokon is résztvehetek majd. Ez azért lenne, de tartozom is ezzel új otthonomnak.

Talán nincs távol tehát az a jövő, amikor a zalai kiállító-terekben is bemutatkozik Janisch Kornélia.

T. A.